

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **U. B.**, státní příslušnost Súdánská republika, t. č. PoS Havířov, Na Kopci 5, Havířov-Dolní Suchá, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.1.2011 č. j. OAM-508/LE-05-LE05-R2-2008, **ve věci udělení mezinárodní ochrany,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného **se** pro vady řízení **zrušuje** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** **právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24.1.2011 č. j. OAM-508/LE-05-LE05-R2-2008 žalované Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen ČR) rozhodlo o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce jako důvod

svého odchodu z vlasti a jako důvod podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl, že v Súdánu zuří válka. Jiné důvody neměl a o žádných jiných problémech či hrozbách se nezmínil. Žalovaný dále uvedl, že žádostí žalobce o mezinárodní ochranu se již jednou zabýval, přičemž v tomto řízení neuvedl žádné jiné nové důvody ani skutečnosti. Žalovaný žalobcem uváděné informace vyhodnotil jako nepravdivé a zjevně nevěrohodné. Tento závěr také potvrdil v původním řízení i Krajský soud v Praze. Žalovaný proto dospěl k závěru, že v případě žalobce nejsou podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu ust. § 12, § 12a, § 12b, § 13 a § 14 zákona o azylu. Stejně tak žalovaný učinil závěr, že v případě žalobce nejsou splněny zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, což zdůvodnil rovněž tím, že výpovědi žalobce nelze považovat za věrohodné a z toho žalovaný učinil závěr, že žalobce nepochází z Súdánu a jim tvrzené obavy z nebezpečí hrozící výhradně ze situace v této zemi nelze proto považovat za skutečně hrozící vážnou újmu.

Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, ve které vytýkal žalovanému porušení ust. § 2, § 3, § 50 odst. 1, 3 a 4 a § 68 odst. 3 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Žalobce má za to, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany stanovené v § 12a a § 12b a § 14a zákona o azylu. Dále vytýkal žalovanému porušení čl. 3 Evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 33 Ženevské Úmluvy o právním postavení uprchlíků a čl. 4 odst. 4 a 5 Směrnice Rady 2004/83/ES-tzv. Kvalifikační Směrnice. Na výzvu soudu doplnil svou žalobu žalobce tak, že žalovaný o jeho žádosti rozhodl, aniž by si opatřil dostatečný počet zpráv o stavu dodržování lidských práv a obecných informací o Súdánu. Dle názoru žalobce žalovaný cíleně hledal argumenty, kterými by prokázal jeho nevěrohodnost a nepřihlédl k množství skutečností, které žalobce tvrdil při pohovoru v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě žalobce ze dne 20.4.2011 uvedl, že vycházel především z vlastních tvrzení žalobce sdělených v průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany, z nichž bylo zjištěno, že důvodem jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že v Súdánu je válka. Žalovaný popírá oprávněnost žalobcových námitek, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil ustanovení správního řádu mezinárodních úmluv či jednotlivých ustanovení zákona o azylu. Odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost žalobce o udělení azylu, jeho výpověď a na samotné vydané napadené rozhodnutí, které žalovaný považuje v souladu s příslušnými právními předpisy, když postupoval i procesně správným způsobem. Nedospěl však k závěru, že v případě žalobce je možno udělit mezinárodní ochranu ve smyslu ust. § 12, § 13, § 14 zákona o azylu ani udělit doplňkovou ochranu žalobci podle ust. § 14a a § 14b téhož zákona. Žalobce sdělil stejné důvody své žádosti o mezinárodní ochranu jako v předchozím řízení, kterými se žalovaný již zabýval a které zhodnotil jako nevěrohodné. Správnost tohoto rozhodnutí potvrdil v minulém řízení i Krajský soud v Praze a navíc se žalovaný velmi podrobně zabýval výpovědi žalobce a „jednotlivými body nevěrohodnosti, které informace o zemi původu potvrdily“. Navrhoval proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 24.1.2011 č.j. OAM-508/LE-05-LE05-R2-2008 a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

Z obsahu správního spisu žalovaného krajský soud zjistil, že v této věci podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany formou pohovoru dne 27.10.2008, v němž na otázku, z jakých důvodů žádá o udělení mezinárodní ochrany odpověděl to, že se nemůže vrátit domů kvůli válce. Místo vlastnoručně psaného prohlášení o důvodech žádosti o udělení mezinárodní ochrany je ve správním spise založen záznam, že žalobce uvedl, že neumí psát natolik, aby dokázal zformulovat důvody své žádosti, a že je proto sdělí pouze ústně. Z obsahu správního spisu dále vyplývá, že dne 27.10.2008 byl s žalobcem proveden pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil, že žalobce opakoval důvod opuštění Súdánu naprosto stejně, a to že je tam válka. Jiný důvod k odjezdu z této země neměl a taktéž neměl žádné konkrétní problémy. Prohlásil, že jeho rodiče a ostatní členové rodiny v této válce zemřeli. Správní spis obsahuje rozhodnutí žalovaného ze dne 10.11.2008, kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Součástí spisu je také žaloba proti tomuto rozhodnutí, kterou Krajský soud v Praze usnesením ze dne 24.11.2008 odmítl, kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí a rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9Azs 1/2009-72 ze dne 12.2.2009, kterým usnesení Krajského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Poté krajský soud rozhodl ve věci tak, že rozhodnutí žalovaného ze dne 10.11.2008 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Z odůvodnění jeho rozsudku vyplývá, že se Krajský soud v Praze ztotožnil se závěrem žalovaného, že byly splněny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobce jako zjevně nedůvodné podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, když zamítl žádost žalobce z důvodu nevěrohodnosti jeho výpovědi. Krajský soud v Praze však přisvědčil žalobcově námitce ve vztahu k ustanovení § 14a zákona o azylu. Odkázal na čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků vyhlášené sdělením Ministerstva zahraničních věcí pod č. 208/1993 Sb. Podle tohoto ustanovení žádný smluvní stát nevyhostí jakýmkoliv způsobem nebo nevrátí uprchlíka na hranici zemí, ve kterých by jeho život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jeho rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politického přesvědčení. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu má žalovaný proto povinnost zjistit, zda skutečně žalobci nehrozí závažná újma v případě návratu do země původu. Protože se žalovaný otázkou možného udělení doplňkové ochrany žalobci vůbec nezabýval, byla žaloba žalobce shledána za důvodnou. Součástí správního spisu jsou informace o Súdánu Informačního centra azyl a migrace spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky – Slovník islámských zemí – svazek 19 ze srpna 2008, zpráva ministerstva vnitra Velké Británie o Súdánu ze dne 18.1.2007, informace UNHCR ve věci údajného dokladu uprchlíka ze Súdánu, Mapy Súdánu a Nigérie a informace o etniku Hausa a zpráva Infobanky ČTK Země světa – Súdán.

V nyní projednávané věci žalovaný neudělil žalobci azyl podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu a neudělení mezinárodní ochrany opětovně opřel o závěr nevěrohodnosti výpovědi žalobce. Po přezkoumání obsahu správního spisu, zejména žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a podrobně provedeného pohovoru s žalobcem zaměřeného k důvodům jeho žádosti, se krajský soud ztotožnil s uvedeným závěrem žalovaného, jemuž odpovídá i názor vyslovený Krajským soudem v Praze ze dne 26.2.2010. Jak shora uvedeno, tímto rozsudkem Krajský soud v Praze zavázal žalovaného, aby se náležitým způsobem vypořádal s otázkou možného udělení doplňkové ochrany žalobci ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu. Náležitosti rozhodnutí správního orgánu jsou uvedeny v ust. § 68 správního řádu, jeho součástí je podle odst. 3 citovaného ustanovení i odůvodnění, v němž se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Je tedy odůvodnění rozhodnutí podstatnou a stejně důležitou součástí správního rozhodnutí, která bezprostředně souvisí s výrokovou částí a bez kterého by výroková část sama o sobě nemohla obstát. V daném případě co se týče tzv. doplňkové ochrany, rozhodl žalovaný ve výroku svého rozhodnutí tak, že se podle § 14a a § 14b zákona o azylu žalobci neuděluje. Co se týče odůvodnění této části výroku uvedl žalovaný, že : „výpovědi jmenovaného nelze považovat za věrohodné, jak ostatně aproboval i Krajský soud v Praze. Správní orgán tedy prohlašuje, že jelikož jmenovaný nepochází ze Súdánu a není súdanským občanem, jím tvrzené obavy z nebezpečí, které se váží výhradně k situaci v Súdánu, nelze považovat za skutečně hrozící vážnou újmu. Žádné jiné obavy ani možné hrozby žadatel neuvedl. Žadatel měl opakovaně možnost všechny své obavy a skutečné hrozby pro svou osobu vylíčit, setrval však na zjevně nepravdivých tvrzeních ohledně údajného nebezpečí, které mu hrozí, i v zemi jeho původu. Žadatel tedy nesdělil skutečnou zemi původu ani důvod svého odjezdu z ní. Tímto svým jednáním, které je v rozporu se zákonem, tak správnímu orgánu neumožnilo posoudit, zda mu v jeho skutečné zemi původu hrozí či nehrozí nebezpečí vážné újmy“. Z uvedeného plyne, že žalovaný vztáhl nevěrohodnost výpovědi žalobce i v tom, že pochází ze Súdánu, jakožto země původu a proto se hodnocením nebezpečí vážné újmy hrozící v této zemi žalobci v případě jeho návratu nezabýval. Žalobce v průběhu celého správního řízení však na svém tvrzení, že pochází ze Súdánu setrval, jinou zemi původu neuvedl a jinou zemi jeho původu žalovaný v průběhu řízení nezjistil. Zůstává tedy otevřenou otázkou, do které země má žalobce v případě neudělení žádné z forem mezinárodní ochrany po ukončení řízení o jeho žádosti vycestovat a zda mu v této zemi hrozí újma na životě či osobní svobodě ve smyslu čl. 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků. Pro nedostatek důvodů rozhodnutí v tomto směru zůstává nezdůvodněný závěr, proč žalobci nebyla napadeným rozhodnutím udělena doplňková ochrana ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu a napadené rozhodnutí žalovaného je proto nepřezkoumatelné.

Ze shora uvedených důvodů proto soud podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. mu věc vrátil k dalšímu řízení. V novém rozhodnutí se bude muset žalovaný vypořádat s otázkou země původu žalobce a hodnocením poměrů v této zemi na základě aktuálních dostupných informací a současně řádně odůvodnit udělení či neudělení doplňkové ochrany žalobci ve smyslu ust. § 14a zákona o azylu.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když procesně úspěšnému žalobci v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 24. dubna 2012

JUDr. Petr Indráček
samosoudce